

Ein undurfull ferð á sjónum

Tað var í 1918 — teirri tíðini, tá tey føroysku fiskiskipini vóru deyð-iglarar.

Vit finga boð atkoma til skips við »Falkinum«, sum a.s. Mortensen á Tvoroyri átti. Tað var fyrst í mars. Vit fóru við »Munkinum« hjá Th. Thomsen suður á Tvoroyri. Komnir suður komu tveir menn umboð; teir bóðu okkum skriva undir ikki at fara til skips, tí at verkfall var byrjað. Teir ferðaðust skip av skipi at samla alt fólkið við undirskrift. Streikað varð, tí at kontraktin segði 33 pst. og fastan prís, 50 oyru. pr. kg. og plikt at selja til reiðarans.

Sýsluformaður FF's fyrri Suður oy, Rasmus Seierskjöld, og formaður fyrri Froðbiar sókn var Mathias úr Húsavík. Teirtelegrafaferaðu til Reykjavíkar um fiskapris og finga til svar, at prísurin var 1 kr. kilo. Og hetta var orsøkin til streikuna.

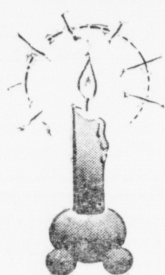
Fiskimenninir komu saman í dansisalinum hjá Binius. Har varð samtykt at krevja reinan triðing og besta prís, sum gavst. Síðan vórðu tveir menn valdir at fara við krøvunum til útgerðamenninar.

Reiðararnir noktaðu at ganga undir hesi krøv

Í hesum døgum kom »gamla Tjaldur« (hjá D.F.D.S.) inn á Tvoroyri og skuldi norður til Havnar, og vit sum vóru av Sandoyinni, og aðrir norðanfjørðsmenn fóru umboð á tað við okkara klæðum til at fara heim; men tá komu útgerðamenn umboð til okkara og bóðu okkum um at koma í land aftur, tí at formaður FF's, sum tá var S. P. úr Konoy, og amtmáður skuldu koma til at samráðast við reiðarar og fiskimenn, og vit skuldu fáa frítt uppihald og fríar ferðir heimaftur, í fall einki kom burtur úr; og vit lótu okkum eftirlíka og fóru í land aftur, og dagin eftir komu teir suður.

Nógvir vóru teir fiskimenn, ið tá vóru staddir á Tvoroyri, tí stórir var fiskiflotin har tá. So

Gleðilig Jól

AKTIESELSKABET DEN DANSKE MÆLKEKONSERVERINGSFABRIK - NAKSKOV

byrjaðu samráðingarnar; men ikki gekk so væl, tí reiðararnir vórðu við sítt, og fiskimenn vildu ikki ganga undir ta kontrakt, ið tá var. Fleiri dagar gingu við ongum úrsliti. Men endin var so tann at fiskimenn finga 27 pst. og frá-býtisrætt.

So varð aftur byrjað at rigga til at fara avstað so skjótt sum gjørligt, tí at nú var so long tíð gingin, og manngini á Falkinum vildi soleiðis til, tá hósdagur var, at skjótt mátti verða atborið, tí siglast skuldi fyrri miðnát, tí ikki mátti verða siglt friggjadag, og ov leingi var at bíða til leygardag. Skipið lá fyrri akkeri, og so var farið í land við bjargingarbátinum at mynstra. Vit vóru 18 manns á bátinum, men litil var hann, og tosað var um, meðan vit róðu, at nógv hevði verið fyrri at nøyðst at farið í henda bát á við-opnum havi. Hetta tosið kom upp av tí, ið hent var árið fyrri (1917) tá ið so mong skip blivu niðurskot in á Føroya Banka.

So varð mynstrað og arbeiðt dúgliga fyrri at siglt kundi verða áðrenn friggjadag; og lidnir vóru vit, áðrenn dagssett var. Óveður hevði verið frammanundan, men nú var veðrið gott. Tá ið vit komu út móti boðunum, varnaðust vit, at vit høvdu gloymt klokkuna og barometrið eftir í landi, settu so ein mann á land í Froðba, haðan hann fór til gongu inn á Tvoroyri eftir hesum lutum, og tá ið hann var afturkomin, fóru vit út um boðarnar, tá var lítið lot, og vit høvdu størstu segl fyrri og topp-seglið. Einki annað var at gera enn at sleppa sær út frá landi; men so varð púra stilli, so vit fóru bara eftir streyminum. So gekk kvøldvaktin, og hundavaktin kom, og bestimaðurin tók hana. Eg var ein av teimum á bestamansvakti-

Vit ynskja viðskiftafólki okkara

GLEÐILIG JÓL OG EITT GOTT NÝTTÁR

Klakksvíkar Timburhandil

Telefon 148 - 265

Klakksvíkar Maskinsnikkaravirki

Telefon 61

ini og stilli var við sama lag. Og so leið vaktin, klokkan gekk til 3 á nátt, vit stóðu nakrir ungir frammi á dekkinum, og vit hoyrdu brimdu. Vit tosaðu okkara millum um, at tá mundi vera

nógv brim við land, tá vit kundu hoyra tað, hóast vit vóru reiðiliga langt úr landi, og tá ið vit høvdu staðið eina lotu, kemur ein maður upp ígjøgnum kappan. Hann

Framhald á 3. síðu.